

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

નારાયણ ગોવિંદ હેગડે

વિરુદ્ધ

કમલાકર શિવ આરામ હેગડે અને અન્ય

ઓક્ટોબર ૧૬, ૨૦૦૧

[સૈયદ શાહ મોહમ્મદ કાદરી અને એસ. એન. કુકાન, ન્યાયમૂર્તિ]

હિંદુ કાયદો:

હિંદુ મહિલા સંપત્તિ અધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૩૭-કલમ ૩ (૨) અને (૩)-કાનૂની જરૂરિયાત માટે વિધવા દ્વારા મિલકતની વિસર્જન -વિનંતી કે વિસર્જન નંબર પુત્રને બંધનકર્તા છે કારણ કે તે મિલકતનો એકમાત્ર માલિક છે-વિધવા જે હિંદુ મહિલા સંપત્તિ તરીકે ઓળખાતા મર્યાદિત વ્યાજને આધિન સંપત્તિનો સંપૂર્ણ આનંદ માણવા માટે હકદાર છે, જેમાં પરિવારની કાનૂની જરૂરિયાત માટે મિલકતને વિસર્જન કરવાનો અધિકાર શામેલ છે-હેન્સ, પુત્ર-બોમ્બે કૃષિ દેવાદારો રાહત અધિનિયમ, ૧૯૪૭-કલમ ૩૭-સિવિલ પર બંધનકર્તા અલિયેનેશન પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૦૮-કલમ ૪૭ અને આદેશ IX નિયમ ૯.

પ્રતિવાદી નંબર ૩, પ્રતિવાદી નંબર ૧ ની માતા, તેના પતિના મૃત્યુ પછી અને જ્યારે પ્રતિવાદી નંબર ૧ તેના ગર્ભાશયમાં હતો, ત્યારે કાયદાકીય જરૂરિયાતને કારણે પ્રતિવાદી નંબર ૨ પાસેથી નાણાં ઉછીના લીધા હતા અને તેની તરફેણમાં વચન પત્રનો અમલ કર્યો હતો. પ્રતિવાદી નંબર ૨, રકમની વસૂલાત માટે, પ્રતિવાદી નંબર ૩ સામે ચુકાદો મેળવ્યો, જેમાં વિવાદમાં જમીન પર આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. પુરસ્કારના અમલમાં, જમીનની હરાજી કરવામાં આવી હતી અને તે અપીલકર્તા હરાજી ખરીદનાર દ્વારા ખરીદવામાં આવી હતી. પ્રતિવાદી નંબર ૧એ કલમ ૪૭ સી. પી. સી. સાથે વાંચીને કાયદાની કલમ ૩૭ હેઠળ અરજી દાખલ કરી હતી કે તે તેના પિતાના મૃત્યુ પછી મિલકતનો એકમાત્ર માલિક હતો અને હરાજીનું વેચાણ પ્રતિવાદી નંબર ૩ તરીકે રદબાતલ હતું, તેની માતા મિલકતની નંબર માલિક હતી. અરજીને આ આધાર પર ફગાવી દેવામાં આવી હતી કે હરાજીનું વેચાણ અરજદાર-પ્રતિવાદી નંબર ૧ પર બંધનકર્તા હતું કારણ કે જમીન તેની માતા દ્વારા કાનૂની જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી અને કારણ કે તેણે અનૈતિકતા અથવા કાનૂની જરૂરિયાતની ગેરહાજરીના આધારે વ્યવહાર પર હુમલો કર્યો હતો.

ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશ સામે અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. અપીલકર્તા-હરાજી ખરીદનારની પુનરીક્ષણ અરજી હાઈકોર્ટ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. આથી આ અપીલ કરવામાં આવી છે.

અપીલને મંજૂરી આપતા કોર્ટે

ઠરાવ્યું: ૧. વિવાદિત જમીનનો એકમાત્ર માલિક હોવાનો અપીલકર્તાનો આરોપ કાયદામાં ટકાઉ છે. વિધવા તેના પતિના વારસદાર તરીકે સફળ થાય છે.મિલકતોની માલિકી તેનામાં નિહિત છે. તે સંપત્તિનું સંપૂર્ણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેમાં પુનરાવર્તકોનું હિત માત્ર જાસૂસનું ઉત્તરાધિકાર છે. વર્તમાન કેસમાં તેના પતિના મૃત્યુ પછી, વિધવા, વિરોધી પક્ષ નંબર ૩ મિલકતમાં સફળ થયો અથવા (તેણીના પતિ અને તેણી હિન્દુ મહિલા સંપત્તિ તરીકે ઓળખાતા મર્યાદિત વ્યાજને આધિન સંપત્તિનો સંપૂર્ણ આનંદ માણવા માટે હકદાર હતા. આ અધિકારમાં પરિવારની કાનૂની જરૂરિયાત માટે મિલકતને અલગ કરવાનો અધિકાર સામેલ છે.

૨. હાથમાં રહેલા કેસમાં વિવાદિત જમીન કાનૂની જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી.કોઈ કાનૂની જરૂરિયાત ન હતી તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા અથવા પુરાવા નથી. તેથી, સંબંધિત વેચાણ અપીલકર્તા પર બંધનકર્તા છે, જે પ્રત્યાવર્તક છે.

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૮૪નો સિવિલ અપીલ નંબર ૨૯૩૦.

૧૯૭૭ ના સી. આર. પી. નંબર ૧૯૯૨ માં કર્ણાટક હાઈકોર્ટના ૨૮.૨.૮૪/૧.૩.૮૪ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે એસ. એસ. જવાલી અને પી. આર. રામાસેશ.

પ્રતિવાદીઓ માટે પી. પી. સિંઘ માટે કે. આર. નાગરાજા, આર. એસ. હેગડે.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ કુકાન દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

વિશેષ રજા દ્વારા આ અપીલમાં અપીલકર્તાએ ૧૯૭૭ની સિવિલ રિવિઝન પિટિશન નંબર ૧૯૯૨માં હાઈકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજના ચુકાદાને પડકાર્યો છે. અહીંના પક્ષકારોને બોમ્બે કૃષિ દેવાદારો રાહત અધિનિયમ, ૧૯૪૭ ('ધ એક્ટ') ની કલમ ૩૭ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીમાં સૂચિત કરવામાં આવશે, જેને કર્ણાટકના સિરસી ખાતે વિદ્વાન મુન્સિફ સમક્ષ સિવિલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૪૭ સાથે વાંચવામાં આવે છે.

ટૂંકમાં જણાવેલી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

વિદ્વાન મુન્સિફ સમક્ષ અરજદાર, કમલારા વિરોધી પક્ષ નંબર ૩ નો પુત્ર છે. શ્રીમતી ચેંકી શ્રી ગણપતિ વિરોધી પક્ષ નંબર ૨એ ૩. ૬૫૦ વિરોધી પક્ષ નંબર ૩ ને, જેણે તેની તરફેણમાં વચન પત્ર ચલાવ્યો. વિરોધી પક્ષ નંબર ૨ એ શ્રીમતી વિરુદ્ધ અરજી દાખલ કરી હતી. ચેંકી, કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ પક્ષ નંબર ૩ ની વિરુદ્ધમાં અને ૨૩.૯.૧૯૪૮ પર એવોર્ડ મેળવ્યો. એવોર્ડ દ્વારા નોટિસમાં ઉલ્લેખિત મિલકતો પર ચાર્જ બનાવવામાં આવ્યો હતો! જેમાં હાલની વિવાદિત જમીનનો સમાવેશ થાય છે. એવોર્ડ અમલમાં મૂકવામાં આવ્યો હતો અને વિવાદિત દાવાની જમીનની હરાજી કરવામાં આવી હતી. શ્રી નારાયણે, વિરોધી પક્ષ નંબર ૧એ તેને કોર્ટની હરાજીમાં ખરીદ્યો હતો અને ૫.૯.૧૯૫૬ પર તેનો કબજો લીધો હતો. અરજદારના પિતાનું મૃત્યુ ૧૫.૮.૧૯૪૬ પર થયું હતું અને તે સમયે અરજદાર તેની માતાના ગર્ભાશયમાં હતો, પક્ષ નંબર ૩ ની સામે. અરજદારનો જન્મ ૨૫.૩.૧૯૪૭ પર થયો હતો. ૧૯૫૯ માં અરજદારના સાળાએ અરજદાર વતી વિવાદિત જમીનનો કબજો લેવા માટે વિરોધી

પક્ષ નંબર ૧ ને તેના આગામી મિત્ર તરીકે પ્રતિબંધિત કરવા માટે મનાઈ હુકમ માટે સિવિલ દાવો દાખલ કર્યો હતો, જેને આ આધાર પર બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો કે સિવિલ કોર્ટ પાસે કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ પસાર કરાયેલા આદેશની કાયદેસરતા અથવા અન્ય મુજબ જવાની સત્તા નથી. અરજી પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ૧૯૫૬ માં, તે પછીના મિત્રએ કાયદાની કલમ ૩૭ હેઠળ અરજી દાખલ કરી હતી, જેને બરતરફ કરવામાં આવી હતી કારણ કે આગામી મિત્રના વિદ્વાન વકીલે રજૂ કર્યું હતું કે તેમની પાસે કોઈ સૂચના નથી. બહુમતી પ્રાપ્ત કર્યા પછી, હાલની અરજી વિદ્વાન મુન્સિફ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેને ફગાવી દેવામાં આવી હતી. નારાજ હોવાને કારણે, અરજદાર દ્વારા અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી પુનરાવર્તન અરજીને, વિવાદિત આદેશ દ્વારા, ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા અને તેથી વર્તમાન અપીલ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

અમે અપીલકર્તાના વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ. એસ. જવાલી અને પ્રતિવાદીઓના વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે. આર. નાગરાજને સાંભળ્યા છે.

વિદ્વાન મુન્સિફના ચુકાદાના અવલોકન પર, અમે શોધી કાઢીએ છીએ કે પક્ષકારોની દલીલો પર આધાર રાખીને અદાલતે વિચારણા માટે બે પ્રશ્નો તૈયાર કર્યા હતા. એટલે કે શું જમીન કાયદા હેઠળ હરાજીમાં માન્ય રીતે વેચવામાં આવી હતી અને અરજદાર ઉપરોક્ત વેચાણ દ્વારા બંધાયેલો હતો અને બીજું, શું અરજી જાળવવા યોગ્ય હતી. પ્રથમ પ્રશ્નના સંદર્ભમાં ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધ્યું હતું કે જમીન કાનૂની જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી કારણ કે રકમ તેની માતા દ્વારા, વિરુદ્ધ પક્ષ નંબર ૩ દ્વારા પરિવારની જરૂરિયાત માટે ઉધાર લેવામાં આવી હતી અને

અરજદારે અનૈતિકતા અથવા કોઈ કાનૂની જરૂરિયાતની ગેરહાજરીના આધારે વ્યવહાર પર હુમલો કર્યો હોવાથી, હરાજનું વેચાણ અરજદાર પર બંધનકર્તા હતું. જાળવણીક્ષમતા અંગે, ટ્રાયલ કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે અરજી નંબર જાળવણીપાત્ર છે કારણ કે અરજદારના આગામી મિત્ર દ્વારા કાયદાની કલમ ૩૭ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને બરતરફ કરવાનો આદેશ બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેથી, નિયમ ૯ આદેશ ૯ સી.પી.સી. અમલમાં આવશે અને હાલની અરજી નવી હોવાથી પ્રતિબંધિત કરવામાં આવી હતી. પ્રથમ અપીલીય અદાલતે નોંધ્યું હતું કે જમીનનું વેચાણ કાનૂની જરૂરિયાત માટે હતું અને હકીકતમાં નોંધાયેલ તારણ એટલે કે "પરિવારના અન્ય સભ્યો એટલે કે અરજદારને બાંધવા માટે પરિવારને કાનૂની જરૂરિયાત અથવા લાભનો કોઈ આરોપ નથી", જે કેસની હકીકતોથી વિપરીત હતું. ઉચ્ચ અદાલતે નંબર એ હકીકતને ધ્યાનમાં લીધી કે જમીન કાનૂની જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી.

કાયદાની કલમ ૩૭ નીચે મુજબ ચાલે છે:

"જો, કલમ ૩૨ હેઠળ ચુકાદો અપાયા પછી, અદાલતને કોઈ પણ પક્ષ દ્વારા અથવા અન્યથા તેને કરવામાં આવેલી અરજી પર જાણવા મળે છે કે દેવાદાર પાસે અન્ય મિલકત છે જે ચુકાદો આપવામાં આવ્યો ત્યારે અદાલતને જાહેર કરવામાં આવી હતી, અથવા ચુકાદામાં સમાવિષ્ટ કોઈપણ મિલકત દેવાદારની ન હતી, તો કોર્ટ, આ અધિનિયમમાં જે કંઈપણ સમાવિષ્ટ હોવા છતાં, ચુકાદાને ફરીથી ખોલી શકે છે અને આ અધિનિયમની જોગવાઈઓ અનુસાર દેવાને ફરીથી ગોઠવી શકે છે.

પરંતુ જો કોર્ટને સંતોષ થાય કે આવી મિલકતની જાહેરાત ન કરવી એ દેવાદાર તરફથી કોઈ છેતરપિંડીના પરિણામે હતી, તો કોર્ટ ચુકાદામાં સુધારો કરીને દેવાદારને કલમ ૩૧ નો લાભ આપશે.

આ વિભાગના સાદા વાંચન પર અમારો મત છે કે કોર્ટ ફરીથી ખોલી શકે છે અને ચુકાદાને ત્યારે જ ફરીથી ગોઠવી શકે છે જ્યારે નીચેની બે શરતોમાંથી કોઈપણ સંતુષ્ટ થાય, એટલે કે:

૧. દેવાદાર પાસે અન્ય મિલકત છે જે ચુકાદો આપવામાં આવ્યો ત્યારે અદાલતમાં જાહેર કરવામાં આવી હતી; અથવા

૨. એવોર્ડ સહિતની કોઈપણ મિલકત ખરેખર દેવાદારની હતી.

આ પરંતુક દેવાદારને કલમ ૩૧ના લાભથી વંચિત રાખે છે જ્યાં આવી મિલકતની સંખ્યા જાહેર કરવી એ દેવાદારની કોઈપણ છેતરપિંડીના પરિણામે હતી.

કાયદાની કલમ ૩૭ હેઠળની હાલની અરજીમાં એકમાત્ર એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે અરજદાર તેના પિતાના મૃત્યુ પછી વિવાદિત મિલકતનો એકમાત્ર માલિક હોવાથી વિવાદિત મિલકતની હરાજીમાં એવોર્ડના સંતોષ માટે વેચાણ ગેરકાયદેસર અને રદબાતલ હતું અને તેના પર નંબર બંધનકર્તા હતું અને બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો શ્રીમતી: ચેનકી, વિરોધી પક્ષ નંબર ૩, જેની સામે એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો હતો, તે વિવાદિત જમીનનો માલિક ન હતો.

પ્રદર્શન પી-પ એ એક દસ્તાવેજ છે, જે અધિનિયમ હેઠળ મૂળ કાર્યવાહીમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, જેના આધારે એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો હતો. પ્રદર્શન પી-પમાં કોલમ જમાં 'મૂળ લોન અને અન્ય લોન અને તેના પર વસૂલવામાં આવતા વ્યાજની સંપૂર્ણ વિગતો' શીર્ષક હેઠળ નીચેની વિગતો આપવામાં આવી હતી, એટલે કે;

"દેવાદારે કુટુંબની જરૂરિયાત માટે ૧-૧૧-૪૬ પર રૂપિયા ૬૫૦ મેળવ્યા હતા અને મુદ્દલ પર રૂપિયા ૧૨-૮-૦ ટકાના દરે વ્યાજ ચૂકવવા અને મને અથવા મારા અધિકારીને માંગ પર મુદ્દલ અને વ્યાજ એકસાથે ચૂકવવા માટે સંમત થયા હતા, પરંતુ તે મુદ્દલ અથવા વ્યાજ માટે કંઈપણ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. તેથી ૭૦૭ રૂપિયાની ચુકવણી માટે નિર્દેશ માટે પ્રાર્થના કરો, એટલે કે ૬૫૦ રૂપિયા મુદ્દલ અને રૂપિયા ૫૭.૦૦ રૂપિયા ૧૨-૮-૦ ના દરે વ્યાજ હોય." (ભાર મૂકવામાં આવે છે)

આમ, જે કાર્યવાહી હેઠળ એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો હતો તેમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું કે વિરોધી પક્ષ નંબર ૩એ પરિવારની જરૂરિયાત માટે ૧-૧૧-૪૬ પર ૬૫૦ રૂપિયાની લોન મેળવી હતી અને પ્રો-નોટનો અમલ કર્યો હતો. તેથી, વિવાદિત મિલકતને કાયદાકીય જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી અને તેને અંતિમ સ્વરૂપ આપવામાં આવ્યું છે. વધુમાં, અરજદાર પાસે નંબર છે જે દલીલ કરે છે કે રકમ કાનૂની જરૂરિયાત માટે નંબર હતી. અરજદારે અનૈતિકતા અથવા કાનૂની જરૂરિયાતની ગેરહાજરીના આધારે પણ આ વ્યવહાર પર હુમલો કર્યો છે. વિદ્વત ટ્રાયલ કોર્ટનો સ્પષ્ટ તારણ છે કે વિરોધી પક્ષ નંબર ૩ એ કોઈ પણ વૈભવી હેતુ માટે લોન લીધી હતી અને તે કે જે દેવું થયું તે કાનૂની જરૂરિયાત માટે હતું તે અરજદારને બંધનકર્તા હતું.

હિંદુ મહિલા સંપત્તિ અધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૩૭ની કલમ ૩ની પેટા-કલમો (૨) અને (૩) ની જોગવાઈઓ અમારા વર્તમાન હેતુ માટે સુસંગત છે અને નીચે ટાંકવામાં આવી છે:

"૩ (૨) જ્યારે દયાભાગ શાળા સિવાય અથવા રૂઢિગત કાયદા દ્વારા સંચાલિત હિંદુ કાયદાની કોઈપણ શાળા દ્વારા સંચાલિત હિંદુ તે સમયે મૃત્યુ પામે છે. તેના મૃત્યુથી હિંદુ સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતમાં વ્યાજને કારણે, તેની વિધવાને, પેટા-કલમ (૩) ની જોગવાઈઓને આધિન, મિલકતમાં તે જ વ્યાજ હશે જે તેને પોતે હતું.

(૩) આ કલમની જોગવાઈઓ હેઠળ હિંદુ વિધવા પર વહેંચાયેલું કોઈપણ વ્યાજ હિંદુ મહિલાની સંપત્તિ તરીકે ઓળખાતું મર્યાદિત વ્યાજ હશે, જો કે તેને પુરુષ માલિકની જેમ ભાગલા પાડવાનો સમાન અધિકાર હશે.

જયશ્રી સાહુ વિરુદ્ધ રાજદેવન દુબે અને અન્યો, [૧૯૬૨] ૨ એસ. સી. આર. ૫૫૮ = એ. આઈ. આર. (૧૯૬૨) એસ. સી. ૮૩ માં, આ અદાલતની ચાર ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે હિંદુના અધિકાર અંગે નીચેનો ગુણોત્તર નિર્ધારિત કર્યો હતો. વિધવા તેણીના દિવંગત વારસદારની મિલકતો સાથે વ્યવહાર કરતી હતી, જે નીચે દર્શાવેલ છે:.

"જ્યારે કોઈ વિધવા તેના પતિના વારસદાર તરીકે સફળ થાય છે, ત્યારે મિલકતની માલિકી, કાયદેસર અને ફાયદાકારક બંને, તેનામાં નિહિત થાય છે. તે સંપત્તિનું સંપૂર્ણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેમાં પુનરાવર્તકોનું હિત-માત્ર જાસૂસો ઉત્તરાધિકાર છે. વિધવા સંપત્તિના સંપૂર્ણ

લાભદાયી આનંદ માટે હકદાર છે અને કોઈપણ વ્યક્તિ માટે નંબર જવાબદાર છે. તે સાચું છે કે જ્યાં સુધી તે જરૂરિયાત માટે અથવા સંપત્તિના લાભ માટે ન હોય ત્યાં સુધી તે મિલકતોને અલગ કરી શકે છે, પરંતુ તેની સત્તાઓ પર આ પ્રતિબંધ રિવર્સનર્સના લાભ માટે લાદવામાં આવ્યો છે, પરંતુ તે મિલકતની એક ઘટના છે જે હિન્દુ કાયદામાં જાણીતી છે.

કોર્ટે વધુમાં ઠરાવ્યું હતું કે:

"જો કે, જ્યાં સ્થાનાંતરણની જરૂર હોય, ત્યાં હિંદુ કાયદા દ્વારા તેની અલગ પાડવાની સત્તા પર લાદવામાં આવેલ પ્રતિબંધ કામ કરવાનું બંધ કરે છે, અને માલિક તરીકે વિધવાને તે નક્કી કરવા માટે સંપૂર્ણ વિવેકબુદ્ધિ મળી છે કે અલગતાને કેવું સ્વરૂપ લેવું જોઈએ. આ સંબંધમાં તેણીની સત્તાઓ છે, જેમ કે હુનુમન પરસૌદ વિરુદ્ધ મુસામત બાબૂઈ મંદ્રાજ ફૂનવેરી, ૬ મૂ ઈન્ડ એપ ૩૯૩ (પીસી) થી શરૂ થતા નિર્ણયોની શ્રેણીમાં રાખવામાં આવી છે, જે શિશુની સંપત્તિના વ્યવસ્થાપક અથવા સંયુક્ત હિન્દુ પરિવારના વ્યવસ્થાપકની છે.

આમ કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિ એ છે કે વિધવા તેના પતિના વારસદાર તરીકે સફળ થાય છે. મિલકતોની માલિકી તેનામાં નિહિત છે.તે સંપત્તિનું સંપૂર્ણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેમાં પુનરાવર્તકોનું હિત માત્ર જાસૂસનું ઉત્તરાધિકાર છે. તેના પતિના મૃત્યુ પછી હાથમાં રહેલા કેસમાં, વિધવા શ્રીમતી ચેનકી, વિરોધી પક્ષ નંબર ૩ તેના પતિની મિલકતમાં સફળ થયો અને તે હિન્દુ મહિલા સંપત્તિ તરીકે ઓળખાતા મર્યાદિત વ્યાજને આધિન સંપત્તિનો સંપૂર્ણ આનંદ માણવા માટે હકદાર હતી. આ અધિકારમાં પરિવારની કાનૂની જરૂરિયાત માટે

મિલકતને અલગ કરવાનો અધિકાર સામેલ છે. તેથી, અરજદારનો આરોપ કે તે વિવાદિત જમીનનો એકમાત્ર માલિક હતો તે કાયદામાં ટકાઉ છે.

હાલના કેસમાં વિવાદિત જમીન કાનૂની જરૂરિયાત માટે વેચવામાં આવી હતી. વર્તમાન અરજીમાં એવું દર્શાવવા માટે કોઈ દાવો અથવા પુરાવા નથી કે ત્યાં કોઈ કાનૂની જરૂરિયાત ન હતી, તેથી, અમે માનીએ છીએ કે પ્રશ્નમાં વેચાણ અરજદાર પર બંધનકર્તા છે, જે પ્રત્યાવર્તક છે.

અમે વર્તમાન અપીલમાં યોગ્યતા શોધીએ છીએ અને તે મુજબ ઉચ્ચ ન્યાયાલય તેમજ પ્રથમ અપીલ અદાલતના વિવાદિત ચુકાદાને રદ કરીને તેને મંજૂરી આપવામાં આવે છે અને મુન્સિફના ચુકાદાને પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે છે.

કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં પક્ષકારોએ પોતાનો ખર્ચ ઉઠાવવો પડશે.

કે. કે. ટી.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment

shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.